

Miért keresgéljek...

Köszöntés: „Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr, ki beszélhetné el minden dicső tettét? Áldott az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! Az egész nép mondja: Ámen! Dicsérjétek az Urat (Zsolt 106, 1-2. 48)!” Ámen.

Gyülekezeti ének: 304: 1-7: „Kapuk emelkedjétek! Kiáltó szó hallik...”

Fennálló ének: 321: 7: „Kereslek, Uram, engem te is keress...”

Fő ének: 307: „Dicséretet mond nyelve mindennek...”

Előfohász: „Ujjongj, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és veled fogok lakni – így szól az Úr (Zak 2,14).“ Ámen.

Lekció: Énekek éneke 1. része

„Énekek éneke. Salamoné. ²Csókoljon meg engem szája csókjaival: Szerelmed jobb a bornál! ³Jó illata van olajodnak, neved, mint a kiöntött olaj; ezért szeretnek téged a lányok. ⁴Vigyél engem magaddal, fussunk, vezess a szobádba, királyom! Ujjongva örüljünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged! ⁵Jeruzsálem lányai! Én barna vagyok, de szép, olyan, mint Kédár sátrai és mint Salamon szőnyegei. ⁶Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok, a nap süttött le engem. Anyám fiai haragudtak rám, szőlőt őriztettek velem; a magam szőlőjét nem őriztem. ⁷Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol delettetsz? Miért keresgéljelek társaid nyájainál? ⁸Ha nem tudod, ó, asszonyok szépe, indulj el nyájam nyomán, és legeltesd kecskéidet a pásztorok tanyáinál! ⁹A fáraó kocsiába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem! ¹⁰Két orcád bájos a láncocskák közt, nyakad a gyöngysorokban. ¹¹Aranyláncokat készítünk neked ezüstgolyócskákkal. ¹²Ha a király az asztalnál ül, nárdusom árasztja illatát. ¹³Mint egy köteg mirha, mely keblemen nyugszik, olyan az én szerelmesem. ¹⁴Mint a ciprusfürt Én-Gedí szőlőiben, olyan az én szerelmesem. ¹⁵De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok. ¹⁶Szép vagy te is, szerelmesem, gyönyörű vagy! Fekvőhelyünk üde zöld. ¹⁷Cédrusok házunk gerendái, mennyezete ciprusfa.“

Előima

Köszönöm szabadító Istenem, hogy Tiéd az első szó. Mielőtt világra jöttem volna, már nevemen szólítottál, és a kegyes elmúlás embereként bántál velem, hiszen az örökkévalóság felé tereled életem. Hálás az én szívem, drága Jézusom, hogy több vagy nekem, mint akit kereshetek, hiszen már rég rám találtál. Örök világosság Te vagy, betöltöd életem fényeddel, megváltottál és a világosság fiává tettél.

Dicsőítelek és magasztalom neved ezért a tetteredért. Kérlek, ma is könyörülj rajtam, hogy Igédből megtanuljam a mintát. Tégy ragaszkodóvá és függővé. Szabadíts meg minden olyan lépéstől, ami megtántorítja hitem. Te, a trónuson ülő Úr, lépj be a bensőmbé és formálj át Igéd és Lelked által. Kérlek, hasson át ma is könyörülő szavad és töltsön el az a kegyelem és az igazság, amivel keresed az embert. Cselekedd meg, drága Uram, hadd érezzem és éljem az élet szavát. Jézus Krisztusért, aki eljön ítélni élőket és holtakat, hallgass meg kegyelmesen. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 306:3: „Ne vess meg, Jézusunk...”

Textus: Énekek éneke 1,7

„Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol delectetsz? Miért keresgéljelek társaid nyájainál?”

Krisztus eljövételében élő ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Salamoné. Ez a felirat található e különleges könyv elején. Azé a Salamoné ez a dalgyűjtemény, akiről a Szentírás megjegyzi, hogy 700 első rangú és 300 másodrangú felesége volt. (IKir 11,1-13) Mondhatnánk más kultúrtörténet és más élettapasztalat. A többnejűség országában vagyunk. Harminc szerelmi énekből álló gyűjtemény áll előttünk, amely a vőlegény és menyasszony egymás iránti szerelmét hirdetik. A dalok egy részében a menyasszony beszél szerelme utáni vágyakozásáról és összetartozásukról, és leírja a vőlegény külsejét (12 ének), más részekenél a vőlegény éneklie meg jegyese szépségét, szerelme iránt érzett örömét (8 ének). Körülbelül hat dalban pedig a jegyesek felváltva dicsérik egymást. Ezen kívül megszólal a kar is: Jeruzsálem lányai, akik féltik és védik társukat. A legnagyobb becsben tartott héber könyv az Írások közül, hiszen mindig helyet kapott az ünnepen. Felolvasták és a szeretetgyakorlására ösztönözte Izráelt Istennel való kapcsolatában. Mit üzenhet nekünk a felolvasott Ige lehangoló adventünkbe?

Először is minta a szerelem, amelynek az egyes árnyalatai kivesztek és eltűntek közösségi életünkéből. Ez a most felolvasott kardal három olyan tanácsot tartalmaz, aminek nincs párja a Szentírásban.

Első egy felhívás. Csókoljon meg engem szája csókjaival. Merész, mondhatnánk. A mennyasszony csók után eped, de ez természetes velejárója a szerelemnek. Viszont ez a mennyasszony nem éri be egy csókkal. Csókolgatásra vágyik. A király ajka tele van csókkal. A héber megcsókolni ige, egymáshoz illesztést, összeillesztést jelent. Szó szerint megérintést. Az Ószövetségben a csók több mint a szerelem kifejezője. Először is a rokonok közötti köszöntési szertartás része. A családhoz tartozás kifejezője a Szentírásban. Izsák gyermekeit megcsókolta, és közeledésükben érezte munkájuk gyümölcsének illatát. Idős korában éppen ez a jel vált számára mérvadóvá, hogy ebből a testi érintésből meg tudta különböztetni gyermekeit (lásd 1Móz 27,26-27). Ézsau ennek a jelnek a követésében bocsátott meg testvérének Jákóbnak, amikor azt olvassuk: *„eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak (1Móz 33,4).”* Naomi és menyeyei, amikor kenyértörésre került sor közöttük, akkor éppen ez a testi jel vált a legnagyobb figyelmeztetéssé Ruth számára, hogy el ne hagyja, meg ne nyomorítsa, hanem segítse anyósát. (Ruth 1,9.14)

Egy csók. Az érintés jele. Ma már nem jelez semmit és kikopott minden családból. Szájmaszkot viselünk. Járványidőszak van. „Míg csak minket néznek, csókra nincs alkalom.” Nincs alkalom a testi ölelésre. Nincs alkalom a kézfogásra. Nincs alkalom. Pedig kellene. Az a szeretet gyanakvó, amelyik ezeket nem cselekszi. Az a szeretet nem ragaszkodik, nem akar, nem keres, amelyik ma már semmit nem kér, nem követel a társtól. Ez a mennyasszony ragaszkodik. Igaz itt a testi vágy érvényesült. Igaz, a mennyasszony azt akarta, hogy a teste többet és többet óhajtson, de milyen jó lenne egymástól többet és többet kérni. Merészebbnek lenni, okosabban használni a közösségi tér lehetőségeit. A mennyasszony csak arra gondol, és jogos a vágya, de vajon én és te mire gondolunk, amikor Isten kedveltjei az élet színterén nem gyakorolják a legkisebb lépéseket egymás irányába. Milyen fájdalmas és keserves minden szív, amely már csak azt tudja mondani, ha megdicsérik: „A férjem, a feleségem, a gyermekem,

a társam, a kapcsolatfelvevőm észre sem vette a változást.” Milyen szomorú, amikor nincs kezdeményezés, amikor nincs alkalom, amikor nem kell, feledésbe merül. Milyen jó lenne leporolni a legkisebb lelki és testi lépéseket egymás irányába. Fennhangon köszöni megérkezéskor teljes reménységgel: SZIA! Nehéz karjával, ölelésével, szemmosollyal jelezni egymásnak: „itt vagyok és melletted állok.” Egy apró hanglejtésből tudni, hogy mi az a több, amire éppen a másik vágyik. Ez is lehet a mi adventünk, mert ne feledjük, nemcsak Istenhez kell közelednünk, hanem minden emberhez keresztyénként, társként, gyermekként és szülőként.

A második egy emlék. A szaglás emléke. Jó illat terjeng ott, ahol a Vőlegény megjelenik. A király a kor legjobb illatszereit használta. Bódító fűszerekkel kevert olajok voltak ezek. Gyógyításra, tisztálkodásra alkalmas illatosító szerek. Kozmetikai célokra használták őket. Finomították a bőrt, lágyították az érintést. Ez a mennyasszony valamire emlékezik, méghozzá vőlegénye illatára. A szeméremnek, az intimitásnak és a tisztaságnak a jele ez. Emlékekből él. Van emléke. Van mit felidézni abból a kapcsolatból, ami meghatározó volt az életében. Tud és akar visszagondolni. Tud szeretettel gondolni arra a jellegzetes vonásra, illatra mivel kedvese őt megörvendeztette. Az advent erre is teret biztosít. Gondolni azokra a vonásokra, azokra az emlékekre, amelyek a kapcsolatokban megörvendeztettek és rá emlékeztetnek.

Mi az az emlék, amit te a szívedben hordozol, drága vőlegényedről és mennyasszonyodról? A mennyasszony a terjengő testi mámorító illatra emlékezik vissza. Van mit a nagy közönség elé tárnia, mert emlékeiből él. Az adventnek is megvannak a jellegzetes illatai. Fenyőillat, szegfűszeg, mézeskalács, és még sorolhatnánk, de az Ige nem ezekről az illatokról beszél. Egymást megörvendeztető tipikus vonásokra emlékeztet. Krisztus jó illata vagy az Istennek? Egy illat és egy igaz emlék, ami meghúzódik a szeretett személy mögött. Én nem tudom, hogy mi a te emléked szeretteidről, mi a te illatod vagy

mások tipikus illata a te életedben, de gondolj rá, tápláld és erősítsd lelkedet azzal, ami egykor és ma is megörvendeztetett.

Harmadik a kijelentés és kérés, ami mögötte van. Akivel szeretetből együtt élünk, akiről, és akivel vannak közös emlékeink, ahhoz úgy állunk, mint a mennyasszony. A héber lélek: nefes: a mennyasszony egész énjének, valójának a teljességét fejezi ki. A szerelem valódi arca: Az én lelkem szeret. De mégis a fennálló helyzet a meghatározó: Ha tudná a pásztorfiú legeltetési helyét, elkötelezné magát az egyetlen igaz szerelme mellett. Add tudtomra, hol vagy. A héber hagyomány szerint, míg a mennyasszony nem találkozott a vőlegényével elfátyolozta magát, eltakarta mindenét. Testét és lelkét megőrizte az igaz szerelemnek. A lét igazi áldása a másik ember holléte. Ha tudom, hogy hol van, és jól van, akkor én is virágzom. Isten ezért lett emberré, hogy megmutassa a társas kapcsolattól nincs fontosabb. Az emberlét lételeme a másik holléte. Azért ültette a szívünkbe a szeretetet Ő, aki maga a szeretet, hogy ragaszkodjunk és függővé váljunk. Adventben szoktunk valami jót csinálni? Várakozunk, várunk és szeretteink után vágyunk. Ez a legnagyobb kincse életünknek. Hollétük felől érdeklődünk mindig. Keressük, kutatjuk, hogy épp merre járnak. Add tudtomra, hogy hol vagy, ez legyen a te lelked kérése is ebben az adventben. Hol vagy? Hol delelsz? Hol legeltetsz? Mivel foglalatoskods? Mi az, ami érdekel? Istennek is ez a legnagyobb kérdése ma: „Tudod, hogy hol van a te testvéred, társad, családtagod, barátod és ellenséged?” Advent ne a kaini hozzáállásról szóljon, hanem a lelki megnyugvásról, hogy lelkünk, akit kedvel, velünk, mellettünk él és mozog Isten kegyelméből.

Drága testvérem! Keress, kutass és érdeklődj társad iránt, hogy megszülessen szívedben a Krisztus által közvetített szeretet és valóban megtudd: „Ki a te felebarátod?” (Lk 10,29) Épüljön benned az Úr temploma úgy, hogy építéd kapcsolataidat megbocsátó és irgalmas szeretettel. Miért keresgelnél máshol, ha Isten egymásra bízott titeket és bennünket. Keress és kutass, mert

Isten téged keres a másik személyen keresztül. Közeledjünk csókkal és illattal egymás felé és érdeklődjünk egymás hol- és hogyléte felől, mert így lesz bennünk és közöttünk Isten országa teljes és egész, hogy egyházunk, aki a drága menyasszony, és a Vőlegény, a Fej között mindig áldott kapcsolat legyen. Ámen.

Utóima:

„Jön már a hegyeken az örömhírhöző, aki békességet hirdet (Náh 2, 1a)!”

„Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem (Zsolt 16,2).”

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát (IIKor 5,18).”

„titeket pedig az Úr gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, ahogyan mi is szeretünk titeket (IThessz 3,12)”

„Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom. Harmat leszek Izráelnek: virágozik majd, mint a lilium, gyökeret ver, mint a Libánon fái (Hós 14,5-6).”

„mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle (Mt 6,8b).”

„Vigasztaljon meg engem szereteted, ahogyan megígérted szolgádnak (Zsolt 119,76).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Amikor a maga juhait mind kivezeti, előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját (Jn 10,4).”

Áldás: „Uram, vallom: Te vagy Istenem! Kezedben van sorsom... (Zsolt 31,15b4).” Ámen.

Záró ének: 304:8-9: „Bennem az Úr temploma...”